

Református Üzenet

A Szabadszállási Református Egyházközség
időszakos kiadványa
7. szám - 2021. március 21.

Felelős szerkesztők:
Pálinkás Gyula és Pálinkásné Balogi Beáta
református lelkipásztorok

***„Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők: aki
énbennem marad, és én őbenne, az terem sok
gyümölcsöt, mert nélkülem semmit sem tudtok
cselekedni.”
(Jn 15,5)***

Mennyire hozzátartozik a magyar tavaszhoz az a kép, ahogyan a tél elmúltával a férfiak elkezdik metszeni a gyümölcsfákat, vagy éppen a szőlőt. A metszésnek is megvan az ideje: rügyfakadás előtt, amikor még nem indul meg a nedvkeringés, még nincs lomb a fákon. A metszés szerves része a gyümölcstermesztésnek, hiszen anélkül nem számíthatunk jó termésre.

Erre a vidékre érkezve igazán otthon éreztem magamat, amikor megláttam a hatalmas szőlőskerteket, mert nekünk is volt, otthon, Borsodban szőlőnk. Kisgyermekként nagyon szerettem kijárni a szüleimmel, a nagyszüleimmel a magas hegyoldalban lévő szőlőbe. Amíg ők kapálták vagy éppen kötözték a szőlőt, addig én a jó levegőn voltam, virágot szedtem, vagy egyszerűen csak élveztem a szőlőhegyről elénk táruló gyönyörű kilátást.

Nagy örömnep volt minden évben a szüret, amikor a tágabb család aprajánagyja kint volt, szedtük a szőlőt hatalmas vödrökbe, puttonyokba, aztán hazavittük, ledaráltuk, kipréseltük, és ittuk a finom mustot.

Otthon még mindig keresem a szememmel annak a régi, gyönyörűen gondozott szőlőnek a helyét a hegyoldalban, ahol gyerekkoromban annyi időt eltöltöttem. Ma már csak a puszta helye van meg, talán az oda vezető ösvény sem látszik, hiszen az egykor gyönyörűen termő szőlőskertünk rég elvadult, kipusztult, felverte a gaz, a helyén bozót nőtt, mert nem volt, aki gondját viselje. Gondoskodás, metszés, kapálás, permetezés nélkül nem termett több gyümölcs, nem volt több szüret.

Jézus utolsó, 7. „én vagyok” - mondasában is a szőlő képe jelenik meg: „Én vagyok az igazi szőlőtő, és az én Atyám a szőlősgazda.”

Ez egy olyan kép volt, amit abban az időben mindenki értett. Palesztina területe mindig is híres volt virágzó szőlőskertjeiről. Az ószövetségi próféták Izrael népét a szőlőskerthez hasonlították, a szőlő Izrael népének a szimbóluma lett.

Nem véletlen, hogy Jézus szőlőtőhöz hasonlítja magát, hiszen Jézus korában a bor majdnem olyan fontos volt, mint a víz. A jó szüret Isten áldását jelentette, míg a rossz szüret Isten büntetésének volt a jele.

Nagycsütörtök estéjén mondta el Jézus tanítványainak a búcsúbeszédeit, köztük a fenti ígét is. Tudja, hogy földi útjának végéhez közeledik, következik a szenvedés, amit vállalnia kell. A tanítványok érezték, hogy valami készül, valami megmagyarázhatatlan feszültség van a levegőben, de hogy mi fog történni Jézussal, azt nem tudhatták.

Jézus búcsúzik a tanítványaitól. Felkészíti őket az elválásra. Búcsúzni fáj. Rövid időre is nehéz elválnunk valakitől, de a búcsúzás különösen nehéz olyankor, amikor valaki az élettől búcsúzik.

Szinte látjuk magunk előtt Jézust és a szomorú tanítványokat. Hozzájuk beszél az Úr: ***„Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők: aki énbennem marad, és én őbenne, az terem sok gyümölcsöt, mert nélkülem semmit sem tudtok cselekedni.”***

Jézus egyértelműen elmondja, hogy kik a példázatának a szereplői: Jézus a szőlőtő, a tanítványok, azaz mi, a szőlővesszők, Isten pedig a gazda. Mindhárom szükséges a jó terméshez. A szőlővesszőnek szőlőtőre és szőlősgazdára van szüksége ahhoz, hogy éljen és termést hozzon.

Isten a gazda, aki gondoskodik a szőlőjéről. Mindent megtesz azért, hogy a szőlő gyümölcsöt teremjen. Szeretettel gondozza a szőlőt, és nagy szakértelemmel határozza meg a tőke elültetésének helyét, a metszés idejét, módját.

De miért van szükség egyáltalán a metszésre? Jól tudjuk, hogy a metszés az elszáradt gallyak levágását és az élő ágak visszavágását jelenti. Célja az, hogy szőlőtő vagy más gyümölcsfa növekedjen és gyümölcsöt teremjen. Minden évben el kell döntenie a bölcs gazdának, hogy melyik az az ágak közül, aminek meg kell maradnia, és mi az, amit le kell vágni.

Isten is sokszor megmetsz bennünket. Sok vadhajtást nyeseget le rólunk. Van, amit azért vág le, hogy több gyümölcsöt teremjünk. De gyakran nem csak a száraz ágaknak kell menniük. Sokszor az Úristen az élet metszőollójával az egészséges dolgokba is belevág, azért, hogy még egészségesebbek legyünk. Sokszor fájdalmas ez a metszés. De utólag mindig meglátjuk, hogy az bizony elengedhetetlen volt a lelki növekedésünk érdekében.

Isten a gazda, így a metszőolló az Ő kezében van. Tudja, hogy mit miért tesz, és azt akarja, hogy nekünk a legjobb legyen. Ha hívő keresztyén ember vagy, Isten előbb-utóbb téged is meg fog metszeni. Számíthatsz rá. Talán épp ennek a metszésnek az idejét éljük ebben a nehéz időszakban, a koronavírus okozta veszélyhelyzetben.

Amikor Isten olyan ágainkat távolítja el, ami látszólag egészséges, akkor összezavarodunk, a hitünk gyengül. Azt hisszük, hogy Isten haragszik ránk. Pedig nem haragszik. A metszés nem büntetés. Ha olykor Isten eltávolít metszőollójával bizonyos dolgokat az életünkből, azt azért teszi szeretettel, hogy még több gyümölcs teremjen életünk fáján.

Mi vagyunk a szőlővesszők. Isten óv és véd bennünket, gondoskodik rólunk. De le is metszhet a töről, tűzre dobhat, elégethet, ha nem termünk gyümölcsöt. Egyedüli feladatunk, hogy benne maradjunk, hogy megtartsuk beszédét, hogy hozzá közel legyünk, aki az igazi szőlőtő.

A vessző önmagában nem életképes. Teljes mértékben szüksége van a szőlőtőre. Csak akkor maradhat életben a vessző, ha kapcsolódik a tőkéhez!

Maradjatok énbennem és én tibennetek. – mondja Jézus. **„Én vagyok a szőlőtő és ti a szőlővesszők. Aki énbennem marad és én őbenne, az terem sok gyümölcsöt, mert nélkülem semmit sem tudtok cselekedni.”**

Isten nélkül, az Ő igéje, útmutatása, szeretete és gondoskodása nélkül olyanok leszünk, mint a mi régi, szalonnai és dédesi szőlőnk: elvadult, gazdátlan, gyümölcstelen. Maradjunk Őbenne egész életünkben, olvassuk és hallgassuk igéjét, imádkozzunk hozzá, hogy teremjük a szeretet, a megtérés, a hit, alázat és bizalom ajándékait.

Bízzunk a mennyei gazdánkban, aki szereti az Ő szőlőjét, az Ő népét, egyházát, azt oltalmazza és megőrzi. Maradjunk meg az igazi szőlőtőn, Jézus Krisztus szeretetében, az Ő református egyházában, hogy bő gyümölcsöt teremhessünk nagy nevének dicsőségére.

Ámen.

Imádkozzunk!

Irgalmas Istenünk! Köszönjük, hogy nem vagyunk gazdátlanok, mert a kezedet rajtunk tartod: gondoskodsz rólunk és szeretetteddel átölelsz bennünket naponként. Hálásak vagyunk, mert tudjuk, a Te szőlőskertedben minden szőlővessző számon van tartva. Add, hogy ne zúgolódjunk, ha olykor megmetszed a mi életünket, hiszen tudjuk, hogy ez is a Te akaratod, ami a javunkat szolgálja. Könyörögve kérünk, ne engedd, hogy máshová oltassunk be. Hadd tudjunk egész

*életünkben tiszta szívvel ragaszkodni hozzád, az igazi szőlőtőhöz. Fiadért kérünk,
hallgasd meg imádságunkat!*

Ámen.

Mi Atyánk....

Énekeljünk!

- 1. Lelki próbáimban, Jézus, légy velem, el ne tántorodjék tőled életem. Félelem ha bánt, vagy nyereség kísért, tőled elszakadnom ne hagyj semmiért.*
- 2. Ha e világ bája engem hívogat, nagy csalárdul kínál hitványságokat: Szemem elé állítsd szenvedésidet, vérrel koronázott szent keresztedet.*
- 3. Tisztogass bár bajjal olykor engemet: Kegyelmeddel szenteld szenvedésemet; Bár e test erőtlen, te oltárodon keserű pohárral, hittel áldozom.*
- 4. Ha halálra válik testem egykoron: ragyogjon fel lelked e hitvány poron; Ama végső harcon rád bízom magam: Örök hajlékodbba fogadj be, Uram!*
(Református Énekeskönyvünk 338. dicsérete)

Hirdetések:

A Zsinat Elnökségi Tanácsa március 26-án dönt a húsvéti ünnepi istentiszteletek megtarthatóságáról. Amennyiben március 28-án, virágvasárnap tarthatunk istentiszteletet, jelezni fogjuk a testvérek felé.

Gyülekezetünk fenntartására, perselyadományként, Isten dicsőségére, diakóniai célokra, a gyülekezeti újság kiadására vagy bármilyen más célra továbbra is szeretettel és köszönettel fogadunk minden adományt. Adományainkat befizethetjük a Lelkészi Hivatalban, vagy átutalhatjuk a gyülekezet bankszámlájára. Gyülekezetünk bankszámlaszáma: 11732356-20020062. A mögöttünk lévő héten perselyadományként 15.000 Ft, a ravatalozó felújítására 30.000 Ft érkezett. Isten áldása legyen a szeretettel és jó szívvel adakozó testvéreink életén!

Március 17-én emlékharang szólt **Kovács Lászlóné Jurinka Eszter** 88 évet élt testvérünk emlékére, aki egy éve ment el a minden élők útján. Hordozzuk imádságban a szeretettel emlékező, gyászoló családot!

A Lelkészi Hivatalban irodai ügyeletet tartunk a kialakult rend szerint
kedd: 15.00-17.00, szerda: 10.00-12.00, csütörtök: 10.00-12.00.

Elérhetőek vagyunk telefonon (06-30/010-8213), e-mailben
(szabadszallas@reformatus.hu), egyházközségünk weboldalán
(www.szabadszallasireformatus.hu), valamint gyülekezetünk Facebook-oldalán.

Az Úr legyen a szabadszállási gyülekezet őriző pásztora!